

- Systém školního poradenství byl jako funkční vyhodnocen v 93,3 % škol.
- Hospitovaní učitelé ve více než dvou pětinách škol uvedli, že nikdy neabsolvovali další vzdělávání zaměřené na žáky se SVP (na 2. stupni to byla dokonce polovina učitelů).
- Ve více než polovině škol sdílejí učitelé zkušenosti s výukou žáků se SVP prostřednictvím vzájemných hospitací, jinou školu za tímto účelem navštívili učitelé ve čtvrtině škol.
- Nejčastěji uplatněnou formou podpory žáků se SVP v navštívených hodinách bylo poskytování individuální podpory. Diferencované nároky dle schopností a možností žáků byly zaznamenány v 58,2 % hodin.
- Z dalších forem podpory poskytovaných mimo výuku školy nejčastěji realizovaly konzultace, doučování a přípravu na vyučování a organizovaly volnočasové aktivity.
- Většina škol (93 %) žáky se SVP cíleně motivuje k pokračování ve vzdělávání na střední škole. Nejčastěji se tak děje prostřednictvím kariérového poradenství, časté jsou také školní projekty (60,8 % škol).
- Spolupráce s rodiči žáků se SVP a různými institucemi byla ve většině škol hodnocena jako efektivní.
- Devět z deseti škol spolupracuje v oblasti podpory žáků se SVP s neziskovými organizacemi.
- Téměř 70 % ředitelů základních škol vnímá existenci nějaké překážky, která brání vyšší míře inkluzivního vzdělávání. Nejčastěji se jedná o architektonické a materiální bariéry a nedostatek finančních prostředků na zajištění specializovaných pozic.
- Při hodnocení kritéria Rovný přístup ke vzdělávání splňovalo 96,8 % základních škol požadovaný stav.